

først troet ikke at burde foretage saadanne enkelte Rettelser, førend det viste sig, om der i det Hele taget paa Lovens fremtidige Gang var Modtagelighed for at komme ind paa en nærmere Forhandling om saadanne Enkeltheder, og vi have derfor ladet det staa hen uden at stille tilsvarende Ændringsforslag. De enkelte Punkter, hvor vi have troet at burde gjøre en Undtagelse herfra, ere, som Thinget vil se, Forslaget til § 1 Nr. 1, hvor det foreslaas at indsette i 4de Linie efter Tallet 1861. „og i Lov af 26de Marts 1870“. Denne Lov indeholder Bestemmelser om Afspøning af Røvgiende og Smaarebøvel i de i Kongeriget indlemmede forhen Næstvigste Sogne, og Forslaget er stillet for at gjøre det klart, at ogsaa med Hensyn til disse vil denne Bestemmelse finde Anvendelse. Det er jo en Selvsølge, at den maatte finde en saadan Anvendelse, men det er dog fundet rigtigt ligesom at udtrykke det, hvad der nu her er foreslaaet. Forslaget under Nr. 2 angaar et af de Punkter, som det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) har gjort opmærksom paa, at der nemlig var en Mangel, et Hul i § 1; det har maattet erkendes, at det var overfjet, at under de Indtagter, som der her er Tale om skulle indbrages, maatte ogsaa være Bestemmelserne om Provsternes Lønning med 1½ Lønde Byg for hver kirkelig Distrikt. Det er altsaa for at udfylde dette Hul, at Forslaget under Nr. 2 er stillet. — Jeg skal derefter gaa over til Forslagene til § 16 under Nr. 14 og 15, der høre sammen. § 16 er jo den Paragraf, som med Hensyn til Lovforslaget i det Hele iøvrigt har været den, der mest har beskæftiget Thingets Opmærksomhed fra forskjellige Sider, og hvor der har viist sig en bestemt Afvigelse mellem de forskellige Meninger. Da det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds sidst gjorde opmærksom paa denne Paragraf, tillod jeg mig at udtale, at i den Paragraf, som indeholdes i Lovforslaget, om Offer, er det ingenlunde ubeløkket, men maa tværtimod anses som noget Selvsølgeligt, at udenfor de kirkelige Handlingers Udførelse, hvorfor det efter Paragrafen var Præsterne forbudt at modtage Gaver, vilde det være dem uforment at modtage de Gaver, som Menighedens Medlemmer eller Andre maatte føle sig opfordrede til at yde dem. Det nævnte ærede Medlem udtalte, at dette glædede ham; men han troede dog, at det vilde være rigtigt, at dette paa det paagældende Sted blev udtrykkelig udtalt. I Genhold hertil, og fordi ogsaa vi have fundet det ganske hensigtsmæssigt netop paa Grund af de forskellige Meninger, der her have gjort sig gældende, have vi stillet disse to Ændringsforslag, som vi antage ville gjøre det klart, at det kun er for enkelte særlig kirkelige Handlinger, at Præsten ikke skal have Tilladelse til at modtage Gaver, men at han iøvrigt dels Underledning af sin almindeligpræstelige Optreden i Menigheden, dels ogsaa paa Grund af sin

Prædiken ved Gudstjenesten og andre saadanne Handlinger, der ikke ere udførte for den Enkelte særlig, men for Menigheden i Almindelighed, maa kunne modtage de Gaver, som man maatte ville yde ham uden Foranledning fra hans Side. Dette have vi søgt at gjøre klart ved, hvor der tales om Præstens „øvrige“ Embedsforretninger, at foreslaa dette forandret til: andre „særlige“ Embedsforretninger, for at betegne, at man kun mener saadanne, som udføres for den Enkelte i Menigheden, og dernæst have vi foreslaaet tilføjet, at „det ikke skal være ham forment iøvrigt at modtage de Gaver, som uden nogen Foranledning fra hans Side maatte ydes ham“. Naar disse Forslag maatte blive vedtagne, tro vi, at Paragrafen vil være aldeles klar og forståelig i den Retning, som jeg har tilladt mig at antyde. — Endelig gaar det sidste Forslag, der er stillet, kun ud paa at forandre Tiden for Lovens Krafttræden fra den 1ste April 1875 til den 1ste April 1876, og i Genhold dertil ogsaa at udsætte Revisionsterminen et Aar længere. — Med disse korte Bemærkninger skal jeg anbefale det ærede Thing at vedtage disse Ændringsforslag og derefter henstille, om Thinget maatte dele Udvalgets Flertals Mening, at man skulde lade Loven gaa videre.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Worsaae): Den ærede Ordfører har atter idag gjentaget, hvad han tidligere har ytret, at Regjeringens Stilling i denne Præstelønnings Sag er aldeles den samme som det forrige Ministeriums, og han har tilføjet, at den nuværende Regjering endogsaa snarere var gaaet i modsat Retning eller i alt Fald i flere Retninger stod Flertallet fjernere end den tidligere. Jeg maa i den Anledning tillade mig atter her at nedlægge en bestemt Indsigelse. Det Grundlag for Regjeringens Lovforslag, som har været fremlagt ved Loven, har tidligere været vedtaget af Folkethinget og Landstthinget, og at det ikke blev definitivt gennemført, var en Følge af den Strid, der var om, paa hvilken Konto Overfudet skulde opføres, idet Flertallet vilde have, at det skulde staa paa Finansloven, hvilket Regjeringen da ikke kunde indrømme. Det den nuværende Regjering har indrømmet dette, tror jeg ikke, det vil kunne negtes, at Regjeringen i denne Sag har viist en meget betydelig Imødekommen for at faae Sagen ordnet. Jeg vil derfor ligeoverfor det høie Thing og ligeoverfor Befolkningen staa fast, at Regjeringen har gjort, hvad den troede forsvarligt og rigtigt at gjøre, ved at gjøre en saadan Indrømmelse, for at denne vigtige og af Befolkningen med saa megen Vængsel imødesete Sag endelig kunde blive ordnet, og for at de Reformere der knyttede sig til den, ogsaa kunde blive gennemførte. Skulde Sagen derfor i det andet Thing støde paa saadanne Vanskeligheder, at atter saavel denne